

www.parafia-wierzenica.pl

Znak
Dobra

Wierzeniczenia

1 [177] 2023

Chociaż jako chrześcijanie mamy zawsze radować się w Panu (por. Flp 4,4), Wielki Post nam przypomina, że nie ma doświadczenia wiary bez krzyża. Niedawno cieszyliśmy się narodzeniem Jezusa, w ciągu roku poznajemy i rozważamy Jego Słowa, w podziw idący czasem w parze z niedowierzaniem wprawiają nas znaki i cuda. W wielkanocnym poruszeniu patrząc na Zmartwychwstałego mówimy za apostołem Tomaszem: "Pan mój i Bóg mój". To jest rzeczywiście radość wiary. Radość dodajmy, której nie powinniśmy w żadnej sytuacji zatracić.

Spojrzenie na krzyż jest przypomnieniem, że doświadczeniem człowieka są także chwile trudne, znaczone niełatwymi wyborami, cierpieniem fizycznym i duchowym. Krzyż Jezusa pokazuje nam, że w tych wszystkich momentach też mamy być zwycięzcami. Chcemy być wierni aż do bólu, aż do końca, tak jak wierny dziełu Ojca, aż do śmierci krzyżowej był Jezus (por. Flp. 2,8).

Umiłowany uczeń Jezusa Jan, ten który stał pod krzyżem z Maryją i niewiastami, przypomina nam jeszcze, że Jezus jest też ofiarą przebłagalną za nasze grzechy i grzechy całego świata (por. I Jana 2,2). Z troską przypomina nam, iż wszyscy jesteśmy grzesznikami i jeśli mówimy, iż nie mamy grzechów to sami siebie oszukujemy i nie ma w nas prawdy (por. I J 1,8). Spojrzenie na krzyż ma więc być też dla nas początkiem myślenia o naszym nawróceniu, o naszym odwróceniu się od zła, od głupoty, od pozorów dobra, od obojętności. Ma być odejściem od tego wszystkiego o czym dobrze wiemy, że nas nie buduje, a do czego żeśmy się niestety przyzwyczaili.

W dniu, w którym pochylałam się nad tym tekstem, w piątek 17 lutego, Mądrość Kościoła w liturgii codziennej odczytuje słowo Jezusa: „Jeśli kto chce pójść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech weźmie krzyż swój i Mnie naśladuje. Bo kto chce zachować swoje życie, straci je; a kto straci swe życie z powodu Mnie i Ewangelii, zachowa je” (Marka 8,34-35).

x Przemysław Kompf

Pierwsza bolesna rocznica

Rok temu pisałem w „Wierzeniach”:

„Wydawało się, że nic poza pandemią gorszego nie może nas spotkać. Wydawało się, że właśnie pandemia się kończy, że po mału wracać będziemy do normalności. A jednak przyszło coś jeszcze gorszego. Przyszła wojna. Na razie obok naszych granic. Nikt nie wie jak wszystko dalej się potoczy. Myślę, że wielu śledzi rozmaite doniesienia i analizy. Czujemy niepewność” (2/2022, s. 2).

Przez cały rok niemal codziennie słyszymy o jakiś dramatycznych wydarzeniach, które mają miejsce w czasie dalej toczącej się wojny. **W żarliwej modlitwie nie ustawajmy w błaganii o pokój, o zakończenie tego konfliktu, o zwycięstwo napadniętej Ukrainy, za wszystkie ofiary tej wojny. Nie przestawajmy się angażować w pomoc dla uchodźców z Ukrainy, we wszelką inną pomoc, którą możemy służyć. W obliczu wojny u granic, tragicznych losów ludzi, naszych bliźnich, nie narzekajmy, że do nas przyszła drożyzna, że na to czy tamto nie możemy sobie pozwolić, że z czegoś musieliśmy zrezygnować.**

Jezus skazany na śmierć

Trudno pojąć jak można, siedząc w ciszy gabinetu, poszczególnych ludzi i narody skazywać na śmierć rozpoczynając wojnę.

Jezu, Książę Pokoju,
zmiłuj się nad nami.

Papatrzymy na naszych gości z Ukrainy i niech do nas dociera z czego oni musieli zrezygnować i na co oni mogą sobie pozwolić. W obliczu tego, może się okazać jaką nieprzyzwoitością jest nasze narzekanie. Bogu dziękujemy za to co mamy, że nie mamy mało, patrzymy by tego co mamy nie marnować, jak to nie raz się jeszcze zapewne zdarza. Boga prosimy o pokój dla naszej Ojczyzny i dziękujemy, że póki co możemy jeszcze nim się cieszyć.

Otoczamy serdeczną opieką i życzliwością, wszystkich gości z Ukrainy, którzy znajdują się na naszym terenie i wszystkich innych, których mamy okazję spotykać. Dziękuję wielu pięknym osobom z naszej parafii i nie tylko, które angażowały i ciągle angażują się w pomoc dla wojennych przybyszów. Mają oni prawo dobrze i bezpiecznie czuć się pośród nas. Nasz Polski Dom przez nie wiadomo jaki długi jeszcze czas będzie także ich domem.

„Patrząc oczami polityki – pisałem rok temu – trzeba stwierdzić, że Rosja wykopała rów przepaści między Rosjanami i Ukraińcami. Dwa narody mówiące tym samym językiem stają się dla siebie na długie lata wrogami. Z tego oczywiście nie trzeba się cieszyć. Wrogość nie jest niczym dobrym. Mamy jednak niepowtrzałą chwilę, kiedy naprawdę na nowo możemy zbudować relacje Narodów Polskiego i Ukraińskiego i każdy z nas jako człowiek w sensie dosłownym może przyłożyć do tego swoją rękę” (2/2022, s. 13).

W smutnej rocznicowej zadumie trzeba to powtórzyć.

x Przemysław Kompf

Jezus bierze krzyż na swe ramiona

Trudno jest, a trzeba się starać,
by w miarę normalnie żyć
w warunkach wojny.
Jak można żyć siedząc w piwnicy,
bez prądu i ciepła?
Jezu, Książę Pokoju,
zmiłuj się nad nami.

Na progu nowych zadań

W ostatnim wydaniu „Wierzeniczeń” podsumowałem inwestycyjne wysiłki parafii. Ponieważ pisałem w połowie grudnia nie mogłem jednak podać końcowych danych. Udało mi się zmieścić wiadomość z ostatniej chwili, że dzięki wielkiej życzliwości i wsparciu rodziny z naszej parafii pokryliśmy deficyt związany z wydatkami na renowację wieży. Chodziło o kwotę 18.000 zł. Dzięki temu wszystko co zostało zebrane w końcówce roku stało się nadwyżką, która przeszła na rok 2023.

Łącznie inwestycyjne wydatki parafii, uwzględniając także pomniejsze zadania, o czym pisałem ostatnio, wyniosły 585.600 zł. Sama wieża 560.300 zł. W tej ogromnej jak na możliwości parafii kwocie było 400.000 dotacji związanych z renowacją wieży. Też o tym pisałem i nie powtarzam szczegółów, a tylko przypominam. Wkład własny parafii w dzieło odnowienia wieży przekroczył 1/3 kosztów. Na cele inwestycyjne parafia zebrała w ostatecznym bilansie 594.800. Oznacza to, że kwota 9200 zł. przeszła na rok bieżący.

W perspektywie nowego roku mamy się podjąć kolejnego zadania jakim jest wymiana gontów na części dachowej kościoła. Koszt inwestycyjny wyszacowany został na zbliżoną kwotę co wieża. Wykonawca będzie ten sam. Wspomniałem ostatnio, że złożyliśmy przed końcem roku wnioski do Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego, a także do Funduszu Kościelnego. Ostatnio otworzyła się jeszcze jedna droga w ramach rządowego programu Polskiego Ładu, który gminom daje szansę na ubieganie się o środki na

Pierwszy upadek Jezusa

Wojna pokazuje do czego dojść może człowiek w bestialstwie swego upadku. Trudno uwierzyć, że taki potrafi być człowiek.

Jezu, Książę Pokoju,
zmiłuj się nad nami.

ratowanie zabytków znajdujących się na ich terenie. Na początku roku z gminą Swarzędz zostały podjęte na ten temat rozmowy. Na probostwie nawet odbyło się spotkanie, w którym wzięli udział pan wiceburmistrz Tomasz Zwoliński i pan poseł Bartłomiej Wróblewski. W czasie tych rozmów ustalone zostały pewne szczegóły wspólnych działań, które trzeba podjąć. Gmina deklarowała też swój udział w kwocie podobnej do ubiegłorocznej (100.000 zł).

W stosownym czasie wystąpimy też do Powiatu Poznańskiego. Pana posła prosiłem by trochę popilotował nasze wnioski w Warszawie. Podjął się tego dość chętnie. Co wyjdzie z tych wielokierunkowych starań, na razie nie wiem. Wszystko powierzam Bożemu prowadzeniu. Zrobimy tyle na ile starczy środków. Wierzę, że Pan Bóg nam pobłogosławi.

Na początku roku dostaliśmy zgodę Sanepidu na poszerzenie cmentarza. Sforsowaliśmy, jak sądzę, największą i dodam bardzo nieprzyjemną przeszkodę na drodze do urzeczywistnienia tego zamysłu. Bierzymy się zaraz za kolejne pozwolenia. Myślę, że całość zabiegów uda się zamknąć w bieżącym roku. Wspominam o tym bo temat cmentarza był jednym z wątków poruszanych w czasie rozmów kolędowych. Niektórzy byli przekonani, że jak parafia kupiła ziemię, to od razu wszystko można grodzić i w nowej części chować ludzi.

Ze spokojem tłumaczyłem, że parafia musi działać także w granicach państwowego prawa i państwowych przepisów. Nie mogą robić czegoś pozaprawnie, narażając parafię na niepotrzebne kary czy konflikty z różnymi szczeblami władzy. Dlatego też trzeba ciągle być uzbrojonym w cierpliwość, natomiast dobrze jest, że choć wolno wszystko posuwać po mału do przodu. Cały czas chodzi mi po głowie jak będzie wyglądało

grozienie nowej części cmentarza, bo przecież to też będzie znaczny

Jeżus spotyka swoją Matkę

**Trudno jest patrzeć na ból matek
opłakujących śmierć swoich dzieci,
nie sposób kryć wzruszenie, kiedy
widzi się matkę próbującą chronić
przed nieszczęściem swoje dzieci.**

Jeżu, Książę Pokoju,
zmiłuj się nad nami.

wydatek. Trudno jest go zaplanować w sytuacji kiedy główny strumień finansowy iść musi w stronę renowacji kościoła. W tej sprawie wnoszę modlitwę: Maryjo, Matko Licheńska Pani Rzeczy Niemożliwych, módl się za nami.

xpk

Po kolędzie

Od drugiego dnia świąt rozpocząłem na zaproszenie odwiedziny kolędowe. Bardzo wszystkim dziękuję za zaproszenie. W sumie odwiedziłem 162 rodziny. Ostatnia wizyta miała miejsce w Wierzenicy 11 lutego. Rodzin w naszej parafii jest około 350-370. Oznacza to, że odwiedziłem około 40 % z nich. Oczywiście nie mam do nikogo żalu z tytułu tego, że u niego nie byłem. Byłoby to wielką małostkowością. Bogu dzięki ale od czegoś takiego jestem raczej wolny. Przy okazji informuję, że w ciągu roku też, jeśli jest taka potrzeba odwiedzam rodziny w ich domach. W sumie też takich wizyt w roku minionym nzbierało się trochę. Najczęściej, chociaż nie zawsze, mają one miejsce w niedzielę. Trzeba oczywiście w każdym wypadku puścić sygnał, bo przecież sam z siebie nie napraszam się.

Na pewno mogę powiedzieć, że nigdzie się nie spieszyłem. Udało się przeprowadzić wiele serdecznych rozmów. Z tematów poruszanych kilka powtarzało się częściej: wspomniałem już o poszerzaniu cmentarza, drugim wątkiem byli nasi goście z Ukrainy. Tutaj interesowało, czy pracują, z czego się utrzymują, czy pragną wracać, jak można im pomagać. Generalnie wyrażano wielkie współczucie i serdeczną życzliwość. Interesowała

Cyrenejczyk pomaga nieść krzyż Jezusowi

W tak trudnym czasie jak wojna wprost bezcenną staje się wszelka pomoc. Przyjaciół, prawdziwych przyjaciół poznaje się w biedzie.

Jezu, Książę Pokoju,
zmiłuj się nad nami.

sprawa wieży, dalszego remontu kościoła. Pierwszy etap został odebrany bardzo pozytywnie. Niektórych interesowało kto wyłożył na remont wieży 100.000 zł i chciał pozostać anonimowy. Niestety zostałem zobowiązany do milczenia. To zobowiązanie muszę traktować serio. Nie mogłem więc udzielić wyjaśnień. Na szczęście nikt niczego nie chce ukryć, po prostu chce być anonimowy.

Rok temu wiele mówiło się o szczepionkach i pandemii, teraz tego wątku nie było wcale, temat jakby minął. Za to wiele osób słysząc w kościele o chorobie młodego naszego parafianina Michała, pytało o stan jego zdrowia, byli tacy i to mnie mocno radowało, którzy mówili, że modlą się o pomyślność w jego leczeniu. Te pytania i zapewnienia o modlitwie pochodziły także od osób, które nie miały okazji znać rodzinę, bo mieszkają tutaj stosunkowo od niedawna.

O trzech sprawach poruszających moje serce wspomnę szczególnie. Ucieszyłem się niezmiernie, kiedy miałem okazję zobaczyć odremontowane mieszkanie rodziny, która dotąd żyła w beznadziejnych warunkach. Jak tu jestem 23 lata jest to pierwsza osoba, która w szerzej pojętej rodzinie, zrobiła coś istotnego dla siebie, dla poprawienia swojego bytu. Małżonkowie i dwójka ich dzieci wreszcie znaleźli godną przestrzeń do życia dla siebie. Wielka, wprost przeogromna moja radość. Chciało się tam siedzieć i patrzeć... i cieszyć się.

Druga sprawa wywołała mój ból i serdeczne współczucie. Dowiedziałem się o wypadku jakiego doznał w szkole, a właściwie w czasie praktyk zawodowych 16-letni chłopak. W momencie siadania kolega odsunął mu krzesło. Szkolny żart. Skutek: od listopada Michał (kolejny chory młody człowiek o tym imieniu) jest

Weronika ociera twarz Jezusowi

**Kiedy tyłu spętanych ideologią
popiera wojnę albo w strachu
wstydliwie milczy, trzeba mieć wielką
odwagę by stanąć i powiedzieć:**

jestem przeciw.

*Jezu, Książę Pokoju,
zmiłuj się nad nami.*

usztyniony, nie wiadomo jak dalej potoczy się całe leczenie, czy nie pojawią się jakieś komplikacje. Na razie jest w trybie nauczania indywidualnego. Potrzebna też będzie rehabilitacja. Kolega nawet nie raczył przeprosić, tylko jeszcze głupio się śmiał. Smutne. Oczywiście, Michała obejmuje też indywidualnym trybem przygotowania do bierzmowania. Także swoją szczególną modlitwą.

27 stycznia przypadała 10. rocznica śmierci 9-letniego Józia Kiernickiego. Na ten dzień na wieczór dostałem zaproszenie kolędowe od rodziny Józia. Przez 10 lat wiele w życiu rodziny się zmieniło. Część starszego rodzeństwa Józia zdążyła już się usamodzielnic, rodzice zostali dziadkami. Tego wieczoru wszyscy się zgromadzili na wspólnym wieczornym posiłku. Potem wyświetlane były zdjęcia przypominające to wszystko co działo się w tamtym pamiętnym dla rodziny czasie: Józia urodziny, ostatnie Święta Bożego Narodzenia, rozmaite spotkania, odwiedziny itd. Przejmujące wspomnienia. W mojej pamięci odtworzył się cały nastrój tamtych przejmujących chwil. Przyszło to samo wzruszenie. Bogu dzięki, w tym miejscu, trzeba to podkreślić, została ta sama miłość i ta sama żarliwa modlitwa. Właśnie wspólną modlitwą dziękczynną za życie Świętego Chłopca zakończyło się to spotkanie.

Bardzo dziękuję za wszystkie ofiary kolędowe. Zebrało się tego nie mało bo aż **25.590** zł. Każdego roku właśnie w tych pieniądzy opłacam wszelkie zobowiązania parafii wobec kościoła diecezjalnego. Wiele razy to opisywałem. Trzeba to jednak przypominać, bo o tym się nie pamięta. Każda parafia odprowadza do kurii co miesiąc składkę z jednej niedzieli, liczoną w br. po 1 zł od 1/3 ilości wiernych. Zapłaciłem za wszystkie 12 miesięcy. Raz w roku, od wszystkich mieszkańców parafii,

Drugi upadek Jezusa

Wojenny propagandysta rozgłasza wszędzie i trzeba się bać: Jestem większy, jestem silniejszy, jestem ważniejszy, jestem niezwyknięty, moje, nasze bardziej się liczy. Goliat trafiony z procy przez Dawida upadł i już się nie podniósł.

*Jezu, Książę Pokoju,
zmiłuj się nad nami.*

płaci się też daninę diecezjalną i na kapłański fundusz emerytalny tzw. braterską pomoc. Licząc wszystko razem i wliczając jeszcze sieciowe ubezpieczenie parafii, opłaty za materiały duszpasterskie i obowiązkową prenumeratę biuletynu Katolickiej Agencji Informacyjnej, zapłaciłem w kasie kurii i przyległych równo 12.600 zł. Na cały rok zapłaciłem też w ZUS moją składkę zdrowotną razem 3.770 i ryczałtowy podatek skarbowy 2.460 zł. Oprócz tego zrobiłem zapas wina, oleju, hostii i komunikantów na cały rozpoczęty rok. Niemal równe 1000 zł. Resztę w równych kwotach po 1.400–1.500 podzieliłem na dołożenie do rachunków za prąd, którą przyjdą w marcu, do wywozu śmieci, do zakupu opału na przyszły sezon grzewczy i na nadchodzące inwestycje parafii. Bardzo raz jeszcze wszystkim dziękuję za to niesamowite wsparcie, dzięki czemu wszystko co teraz na bieżąco zbierać się będzie odkładać możemy na przygotowywane inwestycje.

x Przemysław Kompf

Wierzenica pięknieje

Wdłuż ulicy Wierzenickiej i Dębowej w Wierznicy od kilku tygodni układany jest chodnik. Przy tej okazji prowadzone są różnego rodzaju prace podziemne. Póki co część prac została wykonana ale do zakończenia robót jest jeszcze daleko. Na pewno podniesie się bezpieczeństwo idących drogą. Nie będą już musieli iść po jezdni. Wierzenica pięknieje. Wielka radość. Małymi krokami zmienia się nasze otoczenie. W perspektywie przedłużenie chodnika aż do cmentarza by także tamta droga była bezpieczna. Dzięki władzom naszej swarzędzkiej gminy, Panu Burmistrzowi i wszystkim innym za pamięć także o naszych miejscowościach. Trzeba też gratulować mieszkańcom Wierznicy bo to właśnie oni startowali w ramach Budżetu

Obywatelskiego z projektem budowy chodnika przez wieś. Solidarne lokalne zaangażowanie społeczne ludzi mocno popłaca.

Jezus pociesza płaczące niewiasty

Czy znajdują się słowa pocieszenia dla tych co oplakują śmierć swoich niewinnych bliskich. Brakuje, nie ma takich słów.

*Jezu, Książę Pokoju,
zmiłuj się nad nami.*

Podobne prace podejmuje się też w Wierzonce wzdłuż ulicy Działkowej. Też wielka radość. Będzie ładniej i bezpieczniej. Także tu należy podkreślić staranie mieszkańców Wierzonki o to by wygrać swoją szansę w ramach programów Budżetu Obywatelskiego.

xpk

Ziemia Wierzenicka i August Cieszkowski – rocznice roku 2023

W 2023 roku przypada szereg mniej czy bardziej „okrągłych” rocznic związanych z Ziemią Wierzenicką oraz życiem i działalnością Augusta Cieszkowskiego. Najważniejsza z tych związanych z Ziemią Wierzenicką to jubileusz 870-lecia Wierzenicy i Wierzonki. Pierwszy zapis o Wierzenicy pojawia się w 1153 roku w dokumencie lokacyjnym najstarszego na ziemiach polskich opactwa cysterskiego w Łeknie koło Wągrowca. Fundatorem klasztoru był Zbylut (Zbilut) z rodu Pałuków. Do jego darowizny dołączyli swoje inni ówczesni możni, w tym Prandota ofiarując Wierzenicę, a dokładniej jej część. Ksiądz kanonik Stanisław Kozierowski w *Szematyzm historyczny ustrojów parafjalnych dzisiejszej archidiecezji poznańskiej* napisał: *niegdyś rozległa włość o 2 działach, naprzód obu Wierzenicą zwanych a później jako Wierzenica i Wierzeniczka, dziś Wierzonka rozróżnianych*, a dalej: *darował część włości, nazwanej później Wierzonką* klasztorowi w Łeknie. Czyli w tamtych odległych czasach nie funkcjonowała nazwa Wierzonka, a były dwie Wierzenice. Ta, która do dziś nosi nazwę Wierzenica funkcjonowała jako Wierzenica Maior (Wielka), a Wierzenica Minor (Mała) zwana później też Wierzeniczką to właśnie Wierzonka. Darowizna z 1153 roku w praktyce oznaczała trwałe rozdzielenie obu historycznych części Wierzenicy.

Jezus trzeci raz upada

**Upadają jednostki ludy i narody.
Powstają z wielkich upadków
jednostki, ludy i narody.**

*Jezu, Książę Pokoju,
zmiłuj się nad nami.*

Nie zmienia to faktu, że Wierzenica i Wierzonka mają taki sam rodowód czasowy – 1153 rok. Obie wsie mają najstarszą udokumentowaną zapisem historię spośród wszystkich miejscowości gminy Swarzędz i parafii Wierzenica. Na dokumencie lokacyjnym klasztoru łeknieńskiego figuruje tylko rok 1153. Z. Kozłowska-Budkowa w *Repetorium polskich dokumentów doby piastowskiej*, Kraków 1937, określa czas powstania tego dokumentu na okres 25 marca 1152 – 24 marca 1153. Wobec tego nie sposób mówić o jakimś konkretnym dniu jako dacie rocznicowej.

Przy kolejnych wydarzeniach podajemy rok i w nawiasie ile lat temu miało ono miejsce.

1238 (785) – pierwsza wzmianka pisana o Skorzęcinie, który wyludnił się i znikł po II wojnie światowej.

1253 (770) – klasztor w Łeknie zamienił Wierzenicę Małą, czyli Wierzonkę na Kaliszany i Tomiszewo (dziś Toniszewo) leżące między Wągrowcem i Margoninem.

1818 (205) – umiera we Włoszech, we Florencji, Zofia z Kickich Cieszkowska, matka Augusta.

1838 (185) – August Cieszkowski doktoryzuje się na Uniwersytecie w Heidelbergu pracą o filozofii jońskiej jako wstępie do historii filozofii. W Berlinie ukazuje się jego publikacja, w języku niemieckim, *Prolegomena zur Historiosophie* (Prolegomena do historiozofii).

1843 (180) – pierwszy i drugi pobyt przyjaciela Augusta, romantycznego poety – Zygmunta Krasińskiego w Wierzenicy. Do dziś po nich i następnym, w sumie sześciu, pozostały nazwy Aleja Filozofów

i Wzgórze Krasińskiego. August publikuje: *Organizacya handlu drzewem i przemysłu leśnego* oraz

Jezus z szat obnażony

Wojna obnaża ludzkie charaktery, wielu, bardzo wielu pokazało się jako nieludzkie bestie, które zatraciły się w swoim człowieczeństwie.

*Jezu, Książę Pokoju,
zmiłuj się nad nami.*

O skojarzeniu dążeń i prac umysłowych w W. Księstwie Poznańskim (ta praca to program pracy organicznej i podstawa ideowa utworzenia w 1857 r. Towarzystwa Przyjaciół Nauk Poznańskiego).

1848 (175) – August zostaje pierwszy raz wybrany posłem do parlamentu pruskiego. W Paryżu bezimiennie publikuje *Ojciec nasz, tom I (Wstęp)*. Uczestniczy w zjeździe międzydzielnicowym we Wrocławiu, który uchwała odezwę do parlamentów świata jego autorstwa. Na wniosek i w myśl jego projektu zostaje utworzona Liga Polska walcząca drogą pokojową o interes narodowy Polaków w zborze pruskim.

1853 (170) – w sejmie pruskim trzeci wniosek Augusta o polski uniwersytet w Poznaniu. Uczestniczy w Kongresie Statystyki w Brukseli.

1858 (165) – koniec pierwszej prezesury hr. Augusta w Towarzystwie Przyjaciół Nauk Poznańskim (był pierwszym prezesem TPNP).

1863 (160) – hr. August po raz drugi zostaje wybrany prezesem Koła Polskiego w parlamencie pruskim. Publikuje *O drogach ducha*.

1868 (155) – koniec drugiej prezesury (trwającej od 1861 roku) hr. Augusta w Towarzystwie Przyjaciół Nauk Poznańskim.

1873 (150) – hr. August został wpisany w poczet członków krakowskiej Akademii Umiejętności. Przesłane na Wystawę Światową do Wiednia przez Włoską Akademię Sztuk Pięknych „Drzwi z pomnika Cieszkowskiej” autorstwa Teofila Lenartowicza najpierw gubią się, a potem odnajdują, w międzyczasie powstaje ich drugi odlew. Praca zdobywa medal i trafia do Wierzenicy, a drugi odlew na grób matki hr. Augusta do bazyliki Santa Coce we Florencji.

1883 (140) – 200 rocznica bitwy pod Wiedniem, w wierzenickim kościele zawisła ufundowana przez hr. Augusta tablica upamiętniająca to wydarzenie (jedna z bardzo niewielu dużego rozmiaru).

Jezus przybity do krzyża

**Każdego dnia ogrom bólu, ogrom
cierpień, ogrom krzyku, ogrom
niespisanych tragedii.**

Ile tego można wytrzymać.

*Jezu, Książę Pokoju,
zmiłuj się nad nami.*

1893 (130) – w Poznaniu, spóźnione o 5 lat, uroczystości 50-lecia pracy naukowej hr. Augusta poprzedzające Trzeci Zjazd Prawników i Ekonomistów Polskich (hr. August kieruje jego przygotowaniem). Inicjuje powstanie Wydziału Prawno-Ekonomicznego w Towarzystwie Przyjaciół Nauk.

1913 (110) – pierwsze zbiórki skautowe (harcerskie) w rejonie Wierzenicy.
1918 (105) – podczas zlotu skautów z zaboru pruskiego (obozowali w rejonie Pawłówka) w Zielone Świątki zaborca rozwiązał polski skauting. Zabór pruski był jedynym, w którym patriotyczna działalność skautów doprowadziła do rozwiązania organizacji przez zaborcę. Rozwiązanie według przekazów nastąpiło przy pamiętającym czasy króla Władysława Jagiełły dębnie, wtedy jeszcze rosnącym, koło Kobylnicy (do 1975 r. Kobylnica była w parafii wierzenickiej). Wybitny archeolog Józef Kostrzewski prowadził wykopaliska na „Żaliku” znajdując groby ciałopalne i szkieletowe.

1923 (100) – zakończenie edycji złożonego z trzech tomów poznańskiego wydania *Ojciec nasz*.

1958 (65) – Po okresie prawie półtora wieku parafia ma znowu swojego proboszcza – ks. Walenty Szymański (od 1812 do 1947 roku parafią wierzenicką zarządzali proboszczowie z Kicina, do 1958 r. ks. Stefan Beisert, proboszcz z Uzarzewa).

1988 (35) – poświęcenie miejsca pod budowę kaplicy w Karłowicach, Początek rekonstrukcji wierzenickiego młyna wodnego w Wielkopolskim Parku Etnograficznym w Dziekanowicach nad Jeziorem Lednickim. Zakup przez Marię i Marka Kwiatkowskich zrujnowanego dworu, miejsca narodzin Augusta, w Nowej Suchej.

2008 (15) – Akademia Rolnicza im. Augusta Cieszkowskiego w Poznaniu staje się Uniwersytetem Przyrodniczym, bez patrona w nazwie. Zostaje otwarty Szlak Kościołów Drewnianych

Jezus umiera na krzyżu

**Jak trudno jest powiedzieć: Ojciec przebacz im bo nie wiedzą co czynią,
albo nie poczytaj im tego grzechu**

*Jezu, Książę Pokoju,
zmiłuj się nad nami.*

wokół Puszczy Zielonki. Pierwszy w Wielkopolsce oficjalnie wytyczony i oznakowany szlak architektury drewnianej. Wierzenicki kościół jest na nim najstarszą, jako całość, świątynią. Wierzenica znalazła się w obrębie Wielkopolskiej Drogi św. Jakuba.

2013 (10) – „Wierzenicza” zostały uhonorowane nagrodą Znak Dobra w konkursie dziennikarskim im. Romy Brzezińskiej. Inauguracja prac komitetu organizacyjnego obchodów 200-lecia urodzin Augusta Cieszkowskiego.

2018 (5) - Plac Augusta Cieszkowskiego w Wierzenicy zyskał swój obecny wygląd. W Kobylnicy XXXII Zlot Hufca ZHP Poznań – Rejon. Zuchy i harcerze tym zlotem uczcili 100. rocznicę rozwiązania skautingu w zaborze pruskim i kilka innych rocznic stulecia.

Ewa J. i Włodzimierz Buczyńscy

Kalendarium 2022

10 stycznia – rocznica pierwszej internetowej transmisji mszy świętej z naszego kościoła w Wierzenicy.

24 lutego – obudziła nas tragiczna wiadomość, Rosja napadła na Ukrainę, wybuchła wojna, rozpoczął się eksodus ludności ukraińskiej do państw graniczących z Ukrainą, najwięcej przybyło do Polski, nastąpiła powszechna mobilizacja w Polsce aby pomóc uciekinierom.

26 lutego – msza św. za Ukrainę i POKÓJ.

6 marca – dwie zaprzyjaźnione parafie wyruszyły równocześnie z Wierzenicy i Kicina by spotkać się w połowie drogi i modlić o pokój i wolność dla Ukrainy.

31 marca – parafia Wierzenica

Jezus zdjęty z krzyża

Uczynek miłosierdzia co do ciała,

godnie pochować zmarłego.

Godnie pochować poległego.

**Ile potrzeba w czasie wojny takiego
tragicznego zaangażowania.**

*Jezu, Książę Pokoju,
zmiłuj się nad nami.*

organizuje zbiórkę darów dla uchodźców, szczególnie dla matek z dziećmi, w domu Caritas w Wierzenicy zamieszkało 28 matek z dziećmi.

3 kwietnia – bierzmowanie w Wierzenicy - ks. bp Szymon Sułkowski, młodzież przekazała wielki kosz smakołyków dla dzieci z Ukrainy zamieszkujących w naszym wierzenickim domu.

24 kwietnia – prawosławna ukraińska Wielkanoc w Wierzenicy

1 maja – po raz kolejny w kościele czuwanie z Maryją Matką Wierzenicy, trwał dzień i noc do 3 maja.

3 maja – 16. statuetka Przyjaciela Wierzenicy została wręczona Izabeli Król z Warszawy pomysłodawczyni i koordynatorce ogólnopolskiej akcji „Gwiazdor”.

4 czerwca – wizytacja biskupa w Wierzenicy - ks. bp Grzegorz Balcerek.

15 do 18 czerwca – XVII Wierzenickie Czytanie Słowa odbywało się w wolne dni w okolicy Bożego Ciała.

17 czerwca – msza święta na Maruszcze w piątek po Bożym Ciele.

18 czerwca – Festyn Charytatywny dla Helenki Kulczyk w Karłowicach.

czerwiec – nr 4 „Wierzeniczeń” poświęcony Augustowi Cieszkowskiemu w 180. rocznicę nabycia Wierzenicy.

20-21 czerwca – w Poznaniu i w Wierzenicy odbyła się konferencja z okazji 180. rocznicy osiedlenia się Augusta hr. Cieszkowskiego w Wierzenicy.

3 lipca – wyjazd na wakacje dzieci i młodzieży do Prudnika.

10 lipca – wyjazd dorosłych do Sokółki na Podlasie.

Jezus złożony do grobu

Trudno patrzeć na te wszystkie niepotrzebne mogiły ludzi, którzy mogli żyć i tworzyć dobro, przeżywać piękno. Czekają na z martwych powstanie. Tak jak Jezus ludy i narody z martwych powstają.

*Jezu, Książę Pokoju,
zmiłuj się nad nami.*

10 września – koncert Chóru Kameralnego Dysonans w ramach II Festiwalu Muzyki Sakralnej Ave Maria.

11 września – agapa na Maruszce dla pielgrzymów powracających z Dąbrówki Kościelnej.

12 września – rozpoczęły się prace przy renowacji wieży kościoła.

2 października – kolejny spacer różańcowy z Wierzenicy do Kicina.

9 października – w kościele w Wierzenicy w ramach cyklu Muzycznej Jesieni w Puszczy Zielonce wystąpił Stanisław Soyka.

październik – ruszyła strona internetowa naszego cmentarza.

27 październik – uczniowie klas I-III Szkoły Podstawowej w Wierzonce, wraz ze swoimi nauczycielami odwiedzili cmentarz w Wierzenicy.

16 listopada – rozpoczęły się prace związane z wykonaniem systemu kanalizacji deszczowej wraz z budową chodnika w Wierzenicy.

26 listopada – w niedzielę po mszach w ramach akcji charytatywnej można było zakupić ciasto dla Helenki, w ten sposób pomagając w leczeniu chorego dziecka z naszej parafii.

1 grudnia – zakończenie remontu wieży kościoła.

6 grudnia – odpust św. Mikołaja w Wierzenicy i urodziny x. Przemka.

9 grudnia – IV Charytatywny Bieg Mikołajów i Śnieżynek organizowany przez Szkołę Podstawową w Wierzonce.

31 grudnia – o godzinie 9.34 w Klasztorze Mater Ecclesiae w Watykanie, Pan powołał do siebie Ojca Świętego Emeryta Benedykta XVI.

31 grudnia/1stycznia – od godz 23.00 do północy w Wierzenicy w ciszy adoracja Najświętszego Sakramentu, a w Nowy Rok 1 stycznia w uroczystość Maryi Bożej Rodzicielki w Wierzenicy o północy pasterka noworoczna.

Ewa J. Buczyńska

Mieszkańcy parafii, którzy przyjęli sakrament chrztu św. w 2022 roku

Franciszek Budnik, ur. 19 08 2022, chrzest 26 08, zam. w Dębogórze,
Leon Czajka, ur. 18 05 2020, chrzest 12 06, zam. w Dębogórze ,
Laura Harendarz, ur. 29 02 2012, chrzest 29 04, zam. w Karłowicach,
Julia Kasproicz, ur. 20 04 2020, chrzest 11 06, zam. w Mielnie,
Oskar Linkowski, ur. 28 01 2022, chrzest 04 06, zam. w Wierzenicy,
Maja Marchewka, ur. 04 03 2022, chrzest,02 07, zam. w Wierzenicy,
Stolarczyk Stolarczyk, ur. 09 09 2021, chrzest 19 10,
zam. w Dębogórze
Rozalia Węglarska, ur. 26 04 2022, chrzest 21 08, zam. w Mielnie,
Marcel Wróbel, ur. 25 08 2012 chrzest 29 04,
zam. w Karłowicach,
Paweł Wróbel, ur. 07 10 2019, chrzest 09 04,
zam. w Karłowicach.

Chrzstów dzieci z parafii było razem 10, w tym dwoje w związku z przygotowaniem do uroczystości I Komunii Świętej.
Łącznie sakrament chrztu w parafii przyjęło 44 osób,
w tym 13 dzieci małżeństw, które w latach minionych ślubowały w Wierzenicy, 5 z nich pochodziło z naszej parafii.

I Komunia Św. w 2022 roku w Parafii Św. Mikołaja w Wierzenicy

Filip Batura z Kozięglów*	19 06
Natalia Bąk z Wierzenicy	29 05
Maja Bednarska z Mielna	21 05
Stanisław Czajka z Dębogóry	12 06
Estera Dębczyńska z Dębogóry	22 05
Piotr Framski z Dębogóry	05 06
Wojciech Framski z Dębogóry	05 06
Michał Frankiewicz z Kozięglów*	19 06
Kacper Gąsiorek z Karłowic	15 05
Anna Grupa z Mielna	15 06

Róża Grzybowska z Dębogóry,	12 06
Oskar Hadyński, dawniej z Wierzonki, obecnie Niemcy	18 04
Laura Harendarz z Karłowic,	15 05
Ada Hejna z Kozięglów*	21 05
Antoni Hen z Mielna	29 05
Nikołaj Janiak z Wierzonki	29 05
Kacper Kazimierczak z Mielna	21 05
Mikołaj Kosiorek z Dębogóry	22 05
Marcel Krakowiak z Bogucina*	05 06
Kornelia Mocna z Mielna	29 05
Ignacy Musiał z Tuczna*	29 05
Oskar Nowakowski z Kozięglów*	19 06
Wiktoria Paczyńska z Dębogóry	15 05
Maja Pałgan z Mielna,	21 05
Zofia Piechocka z Wierzenicy	15 05
Antoni Piechura – Piński z Czerwonaka*	21 05
Natalia Płatek z Dębogóry	12 06
Michał Pomin z Karłowic	21 05
Aniela Skrivanek z Dębogóry	22 05
Marcela Skrivanek z Dębogóry	22 05
Julia Skrzypiec z Dębogóry	15 05
Ignacy Stefaniak z Dębogóry	12 06
Karol Stojczyk z Dębogóry	22 05
Aleksander Tomczak Kozięglów*	19 06
Oliwier Wala z Wierzenicy	05 06
Marcel Wróbel z Karłowic	11 06

Razem 36 osób, w tym 9 z poza parafii. Osoby zamiejscowe zawsze za pisemną zgodą swojego księdza proboszcza parafii zamieszkania.

Bierzmowanie 04 04 2022 roku w Parafii Św. Mikołaja w Wierzenicy

Mikołaj Biniak z Wierzenicy
 Miłosz Chruścicki z Karłowic
 Stanisław Dziekoński ze Swarzędza*
 Justyna Gruszka z Karłowic
 Kacper Laksowski z Wierzenicy
 Michał Magdziński z Karłowic
 Urszula Michałowska ze Swarzędza*

Natalia Pytel z Karłowic
Georges Mayed Sassine z Ukrainy
Jagoda Rajewicz z Wierzenicy
Julia Smurawa z Mielna
Katarzyna Surma z Wierzonki
Kacper Widerowski z Karłowic
Oliwier Wolny z Poznania*

Razem 14 osób, w tym 4 z poza parafii. Pośród nich jeden uchodźca wojenny z Ukrainy. Osoby zamiejscowe zawsze za pisemną zgodą swojogo proboszcza parafii zamieszkania.

Małżeństwa zawarte w przez mieszkańców naszej parafii w 2022 r

Michał Radomski z Karłowic l. 26
Beata Ćwiklińska z Karłowic, l.26, 21 05
Artur Linkowski z Wierzenicy l. 26
Renata Maruszak z Wierzenicy l. 21, 04 06
Łukasz Kolanowski z Poznania l. 33
Martyna Sprada z Dębogóra, l. 30. 18 06

Łącznie odbyło się 29 uroczystości ślubnych. To o wiele mniej niż w ubiegłym rekordowym roku, kiedy sakrament małżeństwa w Wierzenicy przyjęło 59 par.

Zmarli w Parafii św. Mikołaja w Wierzenicy w 2022 roku

Franciszek Budnik z Dębogóry, noworodek,	17 09	
Janina Bukowska z Karłowic, l. 89,	15 12	
Przemysław Koperski z Karłowic, l.40,	23 04	
Janina Krutowska w Wierzonki, l. 78,	20 12	
Elżbieta Kupiec z Wierzonki, l. 71	24 09	
Genowefa Linkowska z Karłowic, l. 89,	16 02	
Eugenia Łukaszewicz z Wierzenicy, l. 77,	01 12	cm. Owińska,
Jan Maćkowiak z Mielna l. 56,	01 01	cm. Obrzycko,
Stefan Mocny z Mielna, l.68,	12 03	
Paweł Nasiadka z Mielna, l. 57,	12 11	cm. Kicin,

Krystyna Pawlik z Karłowic, l. 72,
Mieczysława Pawlus z Wierzonki, l. 86

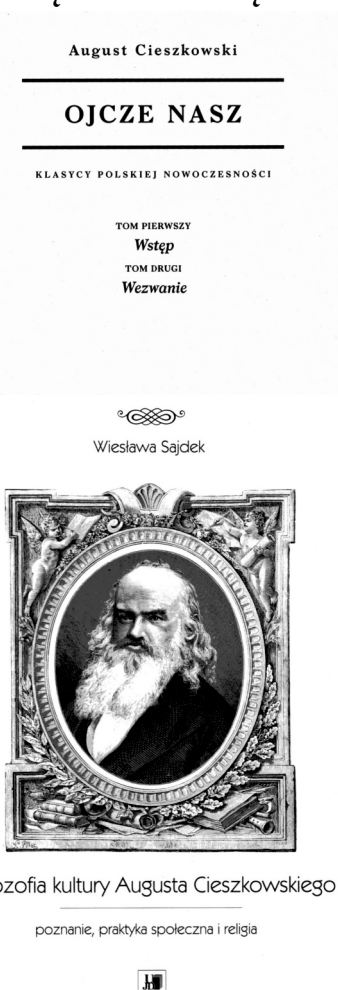
24 12
27 12

Razem 12 zgonów. O wiele mniej w porównaniu z rokiem 2021, kiedy było ich w parafii 21.

Ukazało się w 2022 roku z Augustem Cieszkowskim i Ziemią Wierzenicką w tle

W 2021 roku natrafiliśmy tylko na jedną książkę związaną z postacią Augusta Cieszkowskiego, w 2022 r. było ich zdecydowanie więcej. Najobszerniejsza z nich to *Ojciec nasz* samego Augusta Cieszkowskiego, jego największe dzieło filozoficzne. Pierwsze krytyczne wydanie opracował i wstępem opatrzył Sławomir Mazurek. Oparte jest na edycjach z lat 1848, 1899-1903 i 1922-1923. Z współczesną interpunkcją i językiem, poprawionymi błędami drukarskimi i pomyłkami, przypisami redaktorów poprzednich wydań i dodatkowo oznaczonymi przypisami S. Mazurka.

Wiesława Sajdek swoją kolejną już książkę poświęconą Cieszkowskiemu zatytułowała *Filozofia kultury Augusta Cieszkowskiego. Poznanie, praktyka społeczna religia*. Jak sama napisała o zamyśle tej książki polega on: *na przybliżeniu filozofii Augusta Cieszkowskiego w taki sposób, aby przekazać zawarte w jego pismach wartościowe oraz inspirujące również dzisiaj treści i przedstawić je do*

Między pracą organiczną a walką o niepodległość

Myśl filozoficzna w Wielkopolsce w okresie zaborów

Redakcja naukowa Krzysztof Brzechczyński i Andrzej Wawrzynowicz

Wydawnictwo Naukowe SCHOLAR

oceny czytelnika. Spośród rozdziałów są zatytułowane: Sztuka, Moralność i obyczaje, Przemysł i wolne towarzystwa wzajemnej pomocy, Religia jako różnorodność więzi i spoiwo społeczeństwa. Obie książki na znakomitym poziomie edytorskim.

Książka pokonferencyjna *Między pracą organiczną a walką o niepodległość. Myśl filozoficzna w Wielkopolsce w okresie zaborów* została wydana pod redakcją naukową Krzysztofa Brzechczyńskiego i Andrzeja Wawrzynowicza. Składa się z 4 części. Ostatnia z nich to Wokół myśli Augusta Cieszkowskiego. Zawiera teksty referatów: Zbigniewa

Przychodniaka – Co czytał August Cieszkowski? Z rękopiśmiennych źródeł poznańskiej myśli organicznikowskiej, Cypriana Gawlika – Problem teleologii dziejów u Hegla i Cieszkowskiego Krystiana Pawlaczyka – Czy historiozofia jest antropologią? Przypadek *Prolegomenów* Augusta Cieszkowskiego, Małgorzaty Krakowiak –

Stanisław Brzozowski - czytelnik Augusta Cieszkowskiego o potrzebie pracy i fundamentach swobody.

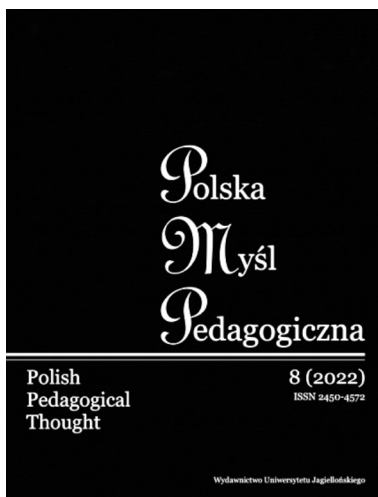
Principia metafizyczne i dialektyka Augusta Cieszkowskiego to polski tytuł rozprawy doktorskiej ks. Augustyna Jakubisiaka (1884–1945) napisanej (i wydanej) w języku francuskim w 1912 roku w Instytucie Katolickim w Paryżu. Praca jest nieznaną szerszemu gronu badaczy filozofii polskiej (funkcjonowała wyłącznie jako maszynopis), autor omawia w niej przede wszystkim główne dzieło hrabiego Augusta *Ojciec nasz*.

Norbert Delestowicz napisał książkę *Historia Biblioteki Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk w latach 1857 – 2022*. Instytucja ta związana jest z hr. Augustem jako trzykrotnym prezesem Towarzystwa jak i jego książkami z biblioteki wierzeniackiej.

Owińska: krajobrazy, miejsca, ludzie. Szlakiem ukrytych skarbów to bogato ilustrowana publikacja autorstwa Olgi Krause-Matelskiej oraz Wojciecha Matelskiego, red. naukowa Krzysztof Ratajczak. W książce przeczytamy o von Treskowach i nabytych przez nich dobrach ziemskich odebranych klasztorowi cysterek, w tym Wierzonce. Założonych przez nich folwarkach: Milow (Mielno), Karlowitz (Karłowice), Ludwigshöhe (Ludwikowo). Także o tym, że Karłowice wchodziły w skład Kombinatu Państwowych Gospodarstw Ogrodniczych w Owińskach.

W roczniku „Polska Myśl Pedagogiczna” 8 (2022) ukazał się artykuł Wiesławy Sajdek o pozornie przewrotnym tytule „*Tradycja to sam postęp*”. *Konserwatyzm jako źródło pedagogiki współczesnej - na podstawie filozofii Augusta Cieszkowskiego*. Autorka zauważa, że: *Na poziomie języka naturalnego pojęcie postępu oraz konserwatyzm traktowane są zwykle jako przeciwieństwa ale Cieszkowski ściśle łącząc postęp z wypełnieniem Bożej woli nie widział sprzeczności między nim a tradycją.*

Na łamach kwartalnika „Więści Akademickich” Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu, w numerze czerwiec 2022/2 (266) w opublikowanym tekście wykładu okolicznościowego nawiązującym do 70-lecia autonomii uczelni – „*O misji uczelni z historią w tle*” Monika

TEMAT NUMERU
**SKĄD SIĘ BIORA
INNOWACJE?**

Kozłowska zawarła słowa odniesienia do uczelni żabikowskiej. W numerze wrzesień 2022/3 (267) artykuł Grażyny Adamczyk *August hr. Cieszkowski we wspomnieniach - konferencja z okazji 180. rocznicy osiedlenia się filozofa i społecznika w Wierzenicy.*

W czasopiśmie Artystycznym „Nestor” ukazującym się w Krasnymstawie w numerze 2 (60) artykuł naszego autorstwa *180 lat temu August Cieszkowski osiadł w Wierzenicy.* Nr 3 (61) zawiera obszerny artykuł Moniki Nagowskiej *Sennickie Augustynki. Podsumowanie IV Wojewódzkiego Konkursu Fotograficznego im. Augusta Cieszkowskiego „Leśny album”*. Oba teksty bogato ilustrowane.

Na łamach magazynu informacyjnego Muzeum Romantyzmu w Opinogórze „Muzealne różności” nr 2 (16) ukazał się artykuł Aldony Łyszkowskiej *Teofil Lenartowicz wspomnienie o „lirniku mazowieckim” w 200. rocznicę urodzin.* W nim o związkach Lenartowicza z Zygmuntem Krasieńskim i Augustem Cieszkowskim zakończony bardzo merytorycznym opisem „pamiętki” znajomości Lenartowicza z Cieszkowskim czyli drzwiach do pomnika nagrobego matki Augusta w bazylice Santa Croce we Florencji i jego samego w Wierzenicy. Muzeum wydaje też „Amor Patriae Nostra Lex: Zeszyty Muzeum Romantyzmu”. Zeszyt VIII

**MUZEALNE
ROZMAIŃCOCI**

ISSN 2449-7185

Rok 2022

Nr 2(16)

zawiera obszerny tekst Andrzeja Fabianowskiego *Memoriały polityczne Zygmunta Krasińskiego*, w nim przywołany list do Cieszkowskiego z okresu Wiosny Ludów w 1848 r.

Cmentarz w Skorzęcinie został ujęty w broszurze *Szlakiem cmentarzy ewangelickich w gminie Pobiedziska*, redakcja Karolina i Maciej Wolińscy Informacje o 29 cmentarzach ewangelickich zebrała Agnieszka Danielewicz.

W artykule Agnieszki Krawczewskiej i Anny Jaworskiej na łamach „Kroniki Powiatu Poznańskiego” *Powiat chroni zabytki* wśród obiektów, które otrzymały dofinansowanie wymieniony kościół św. Mikołaja w Wierzenicy.

Wychodzący w Chełmie na Lubelszczyźnie tygodnik „Nowy Tydzień” w numerze 16 (853) zamieścił artykuł Kariny Bochyńskiej-CzERPak *Siennica Różana. Podsumowali konkurs fotograficzny Zdjęcia do leśnego albumu*.

13 maja ukazał się, na stronie portalu Opinie Olsztyn, tekst internetowy Henryka Pejcherta „*August Cieszkowski - filozofia czynu*”.

12 września portal Myśl Konserwatywna zamieścił nawiązujący do rocznicy urodzin hr. Augusta tekst Jacka Bartyzela *August hr. Cieszkowski*.

AMOR PATRIAE NOSTRA LEX

ZESZYTY MUZEUM ROMANTYZMU
VIII

Opinogóra 2022

Szlakiem cmentarzy
ewangelickich
w gminie Pobiedziska

Cmentarze to nasze dziedzictwo kulturowe, które podlega ochronie. Jeśli nie będziemy go chronić, skąd pewność, że i o nas nie zapomną, nie nazwą nas obcymi w naszej ziemi?
(Adam Bohar, Rzecznik Praw Obywatelskich)

nr 13-2022

KRONIKA WIELKOPOLSKI

NR 4 (178)

ROK 2021

Jak od lat jesteśmy świadomi, że mogliśmy nie natrafić na wszystkie ubiegłoroczne publikacje związane z Augustem Cieszkowskim i Ziemią Wierzenicką. Zdarza się też, że datowane na dany rok ukazują się w następnym, już po naszych artykułach. Tak w kwartalniku „*Kronika Wielkopolski*”, nr 4 (178) z 2021 roku ukazał się artykuł Antoniego Kobzy Polska i niemiecka własność ziemska w latach zaborów w okolicach Swarzędza. Zmiany w strukturze narodowościowej posiadaczy ziemskich.

Przywołane periodyki, poza „*Kroniką Wielkopolski*” i „*Zeszytami Muzeum Romantyzmu*”, oraz broszura są dostępne w wersji elektronicznej. Tradycyjnie nie przedstawiamy tekstów opublikowanych na łamach dość powszechnie dostępnych periodyków ukazujących się w gminie Swarzędz oraz w wersji elektronicznej na stronie www.swarzedz.pl.

Ewa J. i Włodzimierz Buczyńscy

August Cieszkowski – „filozofia czynu”

Historia Pochodzenie 13 maja 2022 Historia Ciepło czytania UWAGA: 4 minuty

Wierzeniczenia * 1 /177/ 2023* Rok XXIV

Pismo wychodzące przy Parafii p.w. św. Mikołaja w Wierzenicy

Redagują: ks. Przemysław Kompf, Ewa Buczyńska, Włodzimierz Buczyński, Maciej Dominikowski

fotografie jeśli nie zaznaczono inaczej Włodzimierz Buczyński oraz internet

skład, łamanie i opracowanie graficzne Maciej Dominikowski

adres: Wierzenica 46 * 62-006 Kobylnica e-mail wierzenica@wp.pl

*Znak
Dobro*

WIERZENICZENIA

LAUREAT NAGRODY

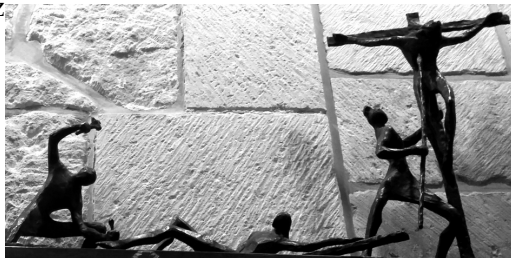
DZIENNIKARSKIEJ 2013

Wielkopostne zaproszenia

Pięknym znakiem tradycji tego czasu są specjalne wielkopostne nabożeństwa: Droga Krzyżowa i Gorzkie Żale.

Droga Krzyżowa w naszej parafii odprawiana one będzie w kościele w Wierzenicy w piątek po liturgii mszalnej (a więc ok. 18:00) i tak samo w sobotę w Karłowicach (ok. 19:40). W Wielki Piątek mam nadzieję, że w tym roku pogoda nam nie przeszkodzi, udamy się o świcie o 04:45 na cmentarz.

Poszczególne części Gorzkich Żali śpiewać będziemy i rozważać na przemian w Karłowicach w I, III i V niedzielę o 16:15 i w Wierzenicy w II, IV i VI niedzielę o 15:45.

Od soboty 25 marca (początek V niedzieli wielkopostnej) przeżywać będziemy w parafii rekolekcje wielkopostne. Potrważą one do środy 29 marca. Poprowadzi je dla nas niezwykle ciekawy człowiek, ks. dr prawa kanonicznego Rafał Pajszczyk wiceoficjał Sądu Metropolitalnego w Poznaniu. Miałem okazję słuchać jego wystąpień. Myślę, że będzie on mógł z nami podzielić się wielką ilością dobra.

xpk

DROGA KRZYŻOWA

OD ROKU TRWA WOJNA W UKRAINIE

